

Определение на Съда (втори състав) от 28 ноември 2013 г. (преюдициално запитване от 5ª Vara Cível de Lisboa — Португалия) — Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio, Lda/Instituto da Segurança Social, IP

(Дело C-258/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Харта на основните права на Европейския съюз — Право на ефективни правни средства за защита — Юридически лица със стопанска цел — Правна помощ — Липса на връзка с правото на Съюза — Явна липса на компетентност на Съда)

(2014/C 102/15)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

5ª Vara Cível de Lisboa

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio, Lda

Ответник: Instituto da Segurança Social, IP

Предмет

Преюдициално запитване — Varas Cíveis de Lisboa — Тълкуване на членове 6 ДФЕС и 267 ДФЕС и на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (ОВ С 364, 2000 г., стр. 1) — Право на ефективни правни средства за защита — Национална правна уредба, изключваща достъпа до правна помощ на юридическите лица със стопанска цел — Освобождаване от съдебни разноски на посочените юридически лица, когато са неплатежоспособни или в оздравително производство

Диспозитив

Явно е, че Съдът няма компетентност да се произнесе по въпросите, поставени от 5ª Vara Cível de Lisboa (Португалия) в акта за преюдициално запитване от 13 март 2013 г. (дело C-258/13).

⁽¹⁾ ОВ С 215, 27.7.2013 г.

Преюдициално запитване от Grondwettelijk Hof (Белгия), постъпило на 2 януари 2014 г. — KPN Group Belgium NV und Mobistar NV/Ministerraad, Streithelferin: Belgacom NV

(Дело C-1/14)

(2014/C 102/16)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Grondwettelijk Hof

Страни в главното производство

Жалбоподател: KPN Group Belgium NV und Mobistar NV

Ответник: Ministerraad

Встъпила страна: Belgacom NV

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли Директива 2002/22/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга), и в частност нейните членове 9 и 32, да се тълкува в смисъл, че социалната тарифа за универсалните услуги, както и предвиденият в член 13, параграф 1, буква б) от Директивата за универсалната услуга механизъм за компенсация са приложими не само за електронни съобщения посредством свързване на телефон във фиксирано местоположение към обществена съобщителна мрежа, но и за електронни съобщения посредством мобилни съобщителни услуги и/или абонаменти за интернет?
- 2) Следва ли член 9, параграф 3 от Директивата за универсалната услуга да се тълкува в смисъл, че допуска държавите членки да добавят към универсалната услуга специални тарифни схеми за услуги, различни от тези по член 9, параграф 2 от посочената по-горе директива?
- 3) При отрицателен отговор на първия и втория въпрос, съвместими ли са разглежданите разпоредби на Директивата за универсалната услуга с принципа на равенство, закрепен по-специално в член 20 от Хартата на основните права на Европейския съюз⁽²⁾?

⁽¹⁾ ОВ L 108, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 213.

⁽²⁾ ОВ С 364, стр. 1.

**Преюдициално запитване, отправено от Sąd Najwyższy (Полша) на 3 януари 2014 г. — Polska
Telefonia Cyfrowa S.A. w Warszawie/Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

(Дело C-3/14)

(2014/C 102/17)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страни в главното производство

Жалбоподател: Polska Telefonia Cyfrowa S.A. w Warszawie

Отвeтник: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 7, параграф 3 от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива)⁽¹⁾ във връзка с член 28 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга)⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че всяка мярка, взета от националния регулаторен орган с цел изпълнение на задължението по член 28 от Директива 2002/22, засяга търговията между държавите членки, когато тази мярка може да осигури на крайните потребители от други държави членки достъп до негеографски номера на територията на тази държава членка?
- 2) Трябва ли член 7, параграф 3 във връзка с членове 6 и 20 от Директива 2002/21 да се тълкува в смисъл, че когато се произнася по спорове между предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за да осигури изпълнение на задължението по член 28 от Директива 2002/22 от страна на едно от тези предприятия, националният регулаторен орган не може да провежда процедура по консолидиране дори когато мярката засяга търговията между държавите членки, а националното право задължава националния регулаторен орган да провежда процедура по консолидиране винаги когато мярката може да засегне тази търговия?